

IV b7

"Lugn
Kapsel"

"Lugn hvilar sjön!"

Lugn hvilar sjön. Se, ståtligt ångarn glider
Med Kejsarparet kringom Finlands skär!
Mot väster sommarsolen långsamt skrider;
Här tänds en eld och hör! man hurrar där.
Är alt som förr? För dig, o Rysslands tzar,
I sångens land ren sången tystnat har.

I folkets hjärta sorgen tyst ren kväder
Sin bittra sång. Dig nå ej hennes ord;
Stor sak! Sjelfherrskarn trygg på däcket träder
Och skådar kvällens skönhet i vår nord.
Hur mången kväll just här en bön så varm
För dig uppstigit utur folkets barm!

Och natten kom så lugn. I hvarje hydda
Du kunnat trygg och glad till hvila gå,
Vår trogna kärlek velat dig beskydda
Och kring ditt läger hedersvakter stå.
Men du är rik, du skänkt vår kärlek bort;
Din ljusa, finska sommarnatt vardt kort.

Du kände icke oss — och ej du känner
Ännu det folk du skjutit bort från dig.
Dock all din makt ej ur vårt hjärta bränner
Vår trohetsed: Vi vandra pliktens stig.
Kom, när du vill! lugn hvilar fjärden här,
Och trygg din hvila blir bland Finlands skär.

Men tomt på kärlek du vårt hjärta finner,
Tomt, tyst och kallt, sen du din troskap bröt.
Din trollmactsring du aldrig återvinner,
Det djupa hafvet i sin famn den slöt.
"Hit bågarn"! sen en Kleopatra lik
Du löst en perla — tzar, du är dock rik!

